

اثر حفاظتی عصاره‌ی آبی- الکلی پروپولیس ایرانی بر ساختار تخمدان نوزادان موش صحرایی متعاقب استرس پس از تولد

عاطفه عرب عامری^۱ (M.Sc)، حمیدرضا ثامنی^{۲*} (Ph.D)، احمد رضا بندگی^۳ (Ph.D)

۱- گروه زیست‌شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دامغان، دامغان، ایران

۲- مرکز تحقیقات سلول‌های بنیادی سیستم عصبی، گروه علوم تشریح، دانشکده پزشکی سمنان، سمنان، ایران

۳- مرکز تحقیقات فیزیولوژی و مرکز تحقیقات سلول‌های بنیادی سیستم عصبی، گروه بیوشیمی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم

پزشکی سمنان، سمنان، ایران

چکیده

سابقه و هدف: استرس در دوران نوزادی اثرات گوناگونی بر سیستم‌های مختلف بدن از جمله سیستم عصبی، هورمونی، دفاعی، تولیدمثلی و غیره دارد. هدف از این مطالعه بررسی اثر حفاظتی عصاره هیدرو الکلی پروپولیس بر تغییرات ساختاری تخمدان نوزادان موش صحرایی ناشی از استرس دوری از مادر می‌باشد.

مواد و روش‌ها: تعداد ۴۸ سر موش صحرایی ماده با سن ۱۵ روز و میانگین وزنی ۱۵-۲۰ گرم تهیه و به طور تصادفی به شش گروه هشت تایی تقسیم شدند. کلیه آزمایش‌ها از روز ۱۵ بعد از تولد شروع و در روز ۲۱ بعد از تولد پایان یافته‌ند. گروه اول (کنترل منفی) شامل نوزادان ۲۱ روزه بدون هرگونه مداخله، گروه دوم (کنترل مثبت) شامل نوزادان ۱۵ روزه بدون استرس همراه با تزریق محلول سالین، گروه سوم (گروه استرس) شامل نوزادان ۱۵ روزه ای که در طی دوره روزانه شش ساعت از مادرشان جدا بودند، گروه چهارم، پنجم و ششم شامل نوزادان ۱۵ روزه ای که علاوه بر استرس دوری از مادر، بطور روزانه به ترتیب به میزان ۵۰ و ۱۰۰ و ۲۰۰ میلی گرم به ازای یک کیلوگرم عصاره پروپولیس دریافت کردند. ۲۴ ساعت بعد از آخرین تزریق، سطح کورتیکوسترون خون اندازه گیری شد. سپس تخمدانها خارج شده و از آنها برشهای ۵ میکرومتری تهیه شده و با روش‌های PAS و H&E رنگ آمیزی شدند. مقاطع تخمدان با استفاده از میکروسکوپ نوری مجهر به نرم افزار آنالیز تصاویر بافتی هیستومورفومتری شدند.

یافته‌ها: استرس دوری از مادر باعث افزایش سطح کورتیکوسترون، کاهش تعداد انواع فولیکول‌ها، اووسیت و افزایش تعداد فولیکول‌های آتریک تخمدان نوزادان گردید. استفاده از عصاره آبی- الکلی پروپولیس باعث کاهش سطح کورتیکوسترون سرم خون، افزایش تعداد انواع فولیکول‌های تخمدان، افزایش تعداد اووسیت و کاهش تعداد فولیکول‌های آتریک تخمدان به دنبال استرس نوزادان گردید.

نتیجه‌گیری: این مطالعه نشان داد که عصاره آبی- الکلی پروپولیس ایرانی به‌طور قابل ملاحظه‌ای از تغییرات ساختاری تخمدان نوزادان موش صحرایی به دنبال استرس جلوگیری می‌کند.

واژه‌های کلیدی: پروپولیس، استرس، تخمدان، کورتیکوسترون، نوزاد، موش صحرایی

ناهنجاری‌های روانی، رفتاری و شناختی در انسان و حیوانات

در ارتباط می‌باشند [۲]. ازانواع استرس می‌توان به استرس

فیزیکی (محدودیت حرکتی، شوک کف پا، ورزش، سرما، نور

شدید و ...)، استرس متابولیک (هیبوگلیسمی ناشی از انسولین

مقدمه

استرس عبارت از هر واقعه‌ی تهدید کننده‌ای است که

باعث بروز پاسخ‌های رفتاری و فیزیولوژیک در فرد شود [۱].

استرس‌های دوران بارداری و پس از تولد با بسیاری از

H_2O_2 و لیپید پراکسید)، می‌توانند به مولکول‌های خاص و اجزای تشکیل‌دهنده سلول نظری لیپیدها، اسیدهای نوکلئیک و پروتئین‌ها آسیب وارد کرده و منجر به مرگ سلولی به صورت نکروز و آپوپتوز شوند [۹، ۸]. گزارشات نشان داده‌اند که استرس اکسیداتیو می‌تواند بر روی باروری خانم‌ها و سلامت گامت دارای اثرات منفی مهمی باشد و مداخلات دارویی یا تغذیه‌ای ممکن است به عنوان یک استراتژی موثر، باروری خانم‌ها را از اثرات منفی ROS و استرس اکسیداتیو حفظ نماید [۷].

بروپولیس (بره موم) یک محصول طبیعی صمغی شکل از رزین‌های گیاهی است که از جوانه‌ها، برگ‌ها و دیگر بخش‌های گیاهانی مثل سپیدار، کاج، صنوبر و ... ترشح شده و توسط زنبور عسل جمع‌آوری می‌گردد، سپس زنبورها به آن موم و دیگر ترشحات خود را اضافه می‌کنند. مطالعات بسیاری فعالیت‌های بیولوژیکی و دارویی شامل اثرات ضد سرطانی، ضد التهابی، ضد باکتریایی، ضد ویروسی و خاصیت آنتیاکسیدانی پروپولیس را تأیید کرده‌اند [۱۱، ۸، ۱۰].

بروپولیس یکی از قوی‌ترین آنتیاکسیدان‌های طبیعی می‌باشد به طوری‌که فعالیت آنتیاکسیدانی اندازه‌گیری شده عصاره‌ی پروپولیس در واحدهای ORAC (ظرفیت جذب رادیکال اکسیژن) ۴ برابر بیشتر از ویتامین E می‌باشد [۱۲]. این اثرات عمدتاً به علت غلظت بالای پلی‌فنل‌ها و فلاونونئیدها می‌باشد که مهم‌ترین ترکیبات فعال دارویی و آنتیاکسیدانی در پروپولیس هستند. از آن‌جایی که بسیاری از ناهنجاری‌های زمان بلوغ و بزرگ‌سالی ناشی از استرس‌های مختلفی است که در دوران جنینی و نوزادی روی می‌دهند. بنابراین یافتن ترکیباتی که بتوانند اثرات مخرب این استرس‌ها را بر بافت‌های مختلف بدن از جمله تخدمان مهار نمایند، اهمیت فوق العاده زیادی پیدا می‌کند. با توجه به نقش تعیین‌کننده و حیاتی تخدمان در باروری و همچنین خواص آنتیاکسیدانی پروپولیس، هدف از مطالعه‌ی حاضر، بررسی اثرات حفاظتی عصاره‌ی هیدرووالکلی پروپولیس ایرانی بر

و ...)، استرس ایمنولوژیک (عفونت، مصرف سیتوکین‌ها یا اندوتوكسین‌ها و ...)، استرس قلبی عروقی (مصرف نیتروپروپریل) و استرس روانی (انزوا یا کناره‌گیری، تعاملات اجتماعی، تعاملات انسانی-حیوانی، محرومیت از خواب و ...) و غیره اشاره کرد [۳].

در شرایط استرسی دو سیستم در بدن فعال می‌شوند: یکی سیستم سمپاتو-آدرنو-مدولار است که به سرعت در هنگام استرس فعال شده و باعث افزایش کاتکول‌آمین‌ها (این‌نفرین و نوراپای‌نفرین) در خون می‌شود و دیگری محور هیپوتالاموس-هیپوفیز-آدرنال (HPA) می‌باشد [۴] که فعال شدن آن باعث ترشح هورمون آزاد کننده کورتیکوتروپین (CRH) از هیپوتالاموس شده و منجر به آزادسازی ACTH از غده‌ی هیپوفیز می‌شود که این هورمون نیز با تحریک قشر آدرنال باعث آزادسازی گلوکوکورتیکوئیدها (کورتیکوسترон در جوندگان و کورتیزول در انسان) از آن می‌گردد [۶، ۵، ۴].

گیرنده گلوکوکورتیکوئیدها در سورون‌های GnRH هیپوتالاموسی و سلول‌های گنادوتروف هیپوفیزی یافت می‌شوند. گلوکوکورتیکوئیدها در غلظتی مشابه حالت استرس، سطح GnRH را در بافت هیپوفیز بلوك کرده و به دنبال آن پاسخ‌پذیری گنادوتروف‌ها به GnRH نیز کاهش می‌یابد که کاهش سطح LH و به تبع آن فقدان تخمک‌گذاری و تقضی سیکل چرخه قاعدگی روی می‌دهد [۷].

گلوکوکورتیکوئیدها همچنین از طریق بلوك فعالیت آروماتاز در سلول‌های گرانولوزا باعث کاهش ترشح استروژن می‌شوند که این کاهش نه فقط استروئیدسازی را تحت تاثیر قرار می‌دهد بلکه بیان گیرنده استروژن و پروژسترون را نیز به مخاطره انداخته و ممکن است باعث آسیب تخدمان و اختلال در حاملگی یا تاخیر در بارداری گردد [۷].

به دنبال استرس با تشدید فعالیت محور HPA، ترشح بیش از حد گلوکوکورتیکوئیدها اتفاق می‌افتد که باعث ایجاد استرس اکسیداتیو سلولی می‌شود [۸]. در شرایط استرس اکسیداتیو، سطح بالا و غیرطبیعی ROS، مثل رادیکال‌های آزاد (هیدروکسیل، نیتریت اکسید، سوپراکسید) یا غیر رادیکال

نوزادان (۶ ساعت) ثابت نبوده بلکه به طور تصادفی و در فاز روشنایی (۷ صبح تا ۷ بعد از ظهر) در هر روز متغیر بود (مثلاً به صورت دوره‌های ۸ صبح تا ۱۴ بعد از ظهر، ۹ صبح تا ۱۵ بعد از ظهر و به همین ترتیب الی آخر) [۱۳].

نحوه آماده‌سازی و تزریق عصاره پروپولیس. پروپولیس مورد استفاده در این تحقیق از کندوهای زنبور عسل واقع در نواحی شمالی استان سمنان جمع آوری شد و پس از تایید مرکز آموزشی علمی کاربردی جهاد کشاورزی استان سمنان و تا زمان عصاره‌گیری در داخل یخچال با دمای ۴ درجه سانتی‌گراد نگهداری شد. عصاره‌آبی - الکلی پروپولیس هر هفت‌هه به صورت تازه تهیه گردید. به این ترتیب که ابتدا قطعات بزرگ بره موم به قطعات ریز خرد شده و سپس مقدار ۳۰ گرم از آن در ۱۰۰ میلی‌لیتر اتانول ۸۰٪ در یک ظرف درسته و در دمای ۴۲ °C به مدت ۴۸ ساعت روی دستگاه شیکر قرار گرفت. سپس محلول حاصل با استفاده از کاغذ صافی و اتمن شماره‌ی ۱، در دمای اتاق فیلتر گردید. عصاره‌ی آماده شده برای تهیه پودر خالص آن در دمای ۴۵ درجه سانتی‌گراد به مدت ۲۴ تا ۴۸ ساعت قرار داده شد. سپس عصاره پروپولیس با دوز mg/kg ۱۰۰,۵۰ و ۲۰۰ به صورت داخل صفاقی به حیوانات گروه‌های چهارم، پنجم و ششم به صورت روزانه و به مدت هفت روز (از روز ۱۵ تا ۲۱ بعد از تولد) قبل از اعمال استرس تزریق گردید [۱۴].

اندازه‌گیری سطح کورتیکوسترون خون. برای اندازه‌گیری سطح کورتیکوسترون خون از روش الیزا (Elisa) استفاده شد. برای این کار ۲۴ ساعت بعد از آخرین تزریق، تحت بی‌هوشی کامل حیوانات با دوز mg/kg ۲۰/۸۰ کتامین/زاپلازین، خون‌گیری از ناحیه قلب آن‌ها انجام شده و پس از سانتریوفیوژ کردن با ۳۰۰ دور در دقیقه به مدت ۲۰ دقیقه، سرم بدست آمده در ۲۰- درجه سانتی‌گراد نگهداری شد و سپس سطح کورتیکوسترون خون با استفاده از کیت الیزا (Corticosterone, ELISA, DRG, Marburg, Germany) اندازه‌گیری گردید. حساسیت این کیت ۰/۳۹ نانوگرم در میلی‌لیتر می‌باشد [۱۵].

تغییرات ساختاری و تکاملی تخدان نوزادان موش صحرایی ناشی از استرس محدودیت حرکتی می‌باشد.

مواد و روش‌ها

حیوانات مورد مطالعه. در این مطالعه، از موش‌های صحرایی ماده نژاد ویستان با سن ۱۵ روز و وزن تقریبی ۲۰±۵ گرم استفاده شد. حیوانات در شرایط ۱۲ ساعت نور و ۱۲ ساعت تاریکی، رطوبت نسبی ۴۵-۵۵٪، دمای ۲۴±۲ درجه سانتی‌گراد و دسترسی کافی و آزاد به آب و غذا در حیوان‌خانه گروه علوم تشريح نگهداری شدند. تمام مراحل کار با حیوانات بر اساس دستورالعمل کمیته اخلاق و حمایت از حیوانات آزمایشگاهی انجام شد.

برای انجام این مطالعه، تعداد ۴۸ سر موش صحرایی ماده به طور تصادفی به شش گروه هشت‌تایی به صورت زیر تقسیم شدند. تمام آزمایش‌ها از روز ۱۵ بعد از تولد شروع و در روز ۲۱ بعد از تولد پایان یافتند.

گروه اول (کنترل منفی)، که شامل نوزادان ۲۱ روزه بدون هر گونه مداخله می‌باشدند.

گروه دوم (کنترل مثبت)، شامل نوزادان ۱۵ روزه‌ای که در طی دوره کنار مادرشان بودند و روزانه ۰/۰ میلی‌لیتر محلول سالین دریافت کردند.

گروه سوم (گروه استرس)، شامل نوزادان ۱۵ روزه‌ای که در طی دوره روزانه شش ساعت از مادرشان جدا بودند.

گروه چهارم، گروه تحت استرسی که روزانه mg/kg ۵۰ عصاره پروپولیس دریافت کردند.

گروه پنجم، گروه تحت استرسی که روزانه mg/kg ۱۰۰ عصاره پروپولیس دریافت کردند.

گروه ششم، گروه تحت استرسی که روزانه mg/kg ۲۰۰ عصاره پروپولیس دریافت کردند.

حیوانات در چهار گروه آخر بعد از جدا شدن از مادر در قفس‌های جداگانه با بستر مناسب نگهداری و تزریقات آن‌ها روزانه و به صورت داخل صفاقی انجام شد. به منظور جلوگیری از سازگاری حیوانات، زمان استرس دوری از مادر

از همان میکروسکوپ مورد شناسایی و شمارش قرار گرفتند.
[۱۸]

آنالیز آماری. در این تحقیق تمامی داده‌ها به صورت mean \pm SEM ارائه شدند. داده‌های حاصل در گروه‌های مختلف با استفاده از آزمون آنالیز واریانس یک طرفه SPSS (ANOVA) و آزمون تکمیلی Tukey توسط نرم‌افزار SPSS Version 20، مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. اختلاف بین گروه‌ها در سطح معنی‌داری $p < 0.05$ در نظر گرفته شد.

نتایج

اثر استرس پس از تولد و عصاره پروپولیس بر وزن بدن و وزن تخدمان نوزادان. میانگین وزن بدن نوزادن و همچنین درصد افزایش وزن بدن آن‌ها در گروه استرس به طور معنی‌داری کمتر از گروه سالم و کنترل بود. درمان با عصاره پروپولیس با دوزهای ۱۰۰ و ۲۰۰ mg/kg باعث افزایش معنی‌دار وزن بدن نوزادان گردید (جدول ۱). میانگین وزن تخدمان نیز در گروه‌های تحت استرس به طور معنی‌داری در مقایسه با گروه‌های سالم و کنترل کاهش یافته بود. استفاده از عصاره پروپولیس با دوزهای ۱۰۰ و ۲۰۰ mg/kg از کاهش وزن تخدمان در نوزادان تحت استرس جلوگیری نموده و باعث افزایش معنی‌دار آن گردید (جدول ۱).

روش هیستومورفومتری اووسیت و انواع فولیکول‌های تخدمان. به منظور بررسی مورفولوژی و شمارش تعداد اووسیت و انواع فولیکول‌های تخدمان، پس از انجام خونگیری تخدمان‌ها از بدن حیوان خارج و وزن آن‌ها تعیین گردید. سپس تخدمان‌ها جهت ثابت‌سازی و انجام مطالعات هیستومورفومتریک به فیکساتیو بوئن و محلول فرمالدئید بافری ۱۰٪ منتقل شدند. در مرحله بعد پس از شستشوی نمونه‌ها با سالین با استفاده از دستگاه اتوتکنیکون مراحل پردازش باقی انجام شد و برش‌هایی به ضخامت ۵ میکرومتر تهیه گردید و با روش‌های پریودیک اسید شیف (PAS) و هماتوکسیلین-ائوزین (H&E) رنگ آمیزی شدند.

انواع مختلف فولیکول‌ها بر اساس تقسیم‌بندی روش پدرسون (Pederson) و پیترز (Peters) (شناسایی و طبقه‌بندی شدند. به این ترتیب که با استفاده از میکروسکوپ نوری (مدل زایس آلمان) مجهر به گراتیکول مدرج و متصل به کامپیوتر حاوی نرم‌افزار آنالیز مورفومتریک تصاویر بافت‌شناسی (Motic Images China Group Co., LTD) فولیکول‌های بدوى از هر ۴ برش و فولیکول‌های اولیه نیز از هر ۶ برش در یک برش تخدمان شمارش شدند و به این ترتیب از شمارش تکراری فولیکول‌ها در برش‌های دیگر جلوگیری گردید [۱۷، ۱۶]. فولیکول‌های آتریک نیز مطابق با روش مورفولوژیک شرح داده شده توسط Greenwald و با استفاده

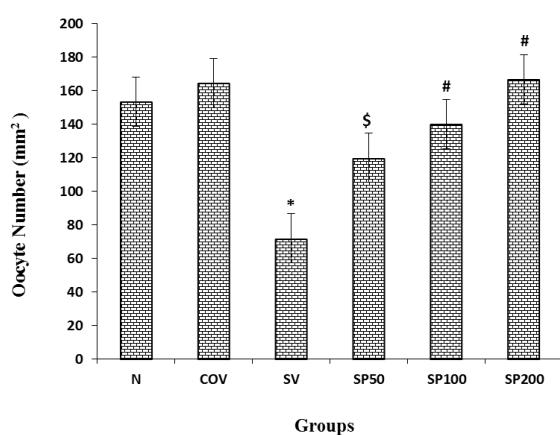
جدول ۱. اثر استرس پس از تولد (استرس دوری از مادر) و عصاره پروپولیس ایرانی بر وزن حیوان، درصد افزایش وزن بدن نسبت به وزن اولیه و وزن تخدمان نوزادان موش صحرایی

وزن تخدمان (میلی گرم)	درصد افزایش وزن حیوان نسبت به وزن اولیه (گرم)	وزن حیوان (گرم)	متغیرها گروه‌ها
# ۱۷/۸۷ \pm ۰/۷۵	#۵۸/۵۹ \pm ۵/۲۳	#۴۲/۶۳ \pm ۱/۹۲	سالم
۱۶/۸۵ \pm ۰/۸۴	#۴۷/۶۲ \pm ۵/۲۳	#۴۱/۳۵ \pm ۲/۴۵	کنترل+سالین
۱۱/۸۵ \pm ۰/۶۹	۱۸/۴۵ \pm ۱/۸۴	۳۴/۱۴ \pm ۲/۱۳	استرس+سالین
۱۶/۱۵ \pm ۱/۰۶	*۳۷/۷۵ \pm ۶/۵۳	۲۸/۵۷ \pm ۲/۲۳	استرس+پروپولیس ۵۰
& ۱۷/۰۷ \pm ۰/۵۷	*۶۴/۵۷ \pm ۶/۲۳	*۴۵/۱۷ \pm ۲/۱۴	استرس+پروپولیس ۱۰۰
*۱۸/۳۵ \pm ۰/۷۶	*۷۵/۰۸ \pm ۴/۸۲	*۴۱/۱۶ \pm ۳/۶۵	استرس+پروپولیس ۲۰۰

تفاوت بین گروه‌های کنترل و استرس+سالین در سطح $P < 0.05$ معنی دارد. *: تفاوت بین گروه‌های تحت درمان با پروپولیس و استرس+سالین در سطح $P < 0.05$ معنی دارد. &: تفاوت بین گروه تحت درمان با پروپولیس و استرس+سالین در سطح $P < 0.05$ معنی دارد.

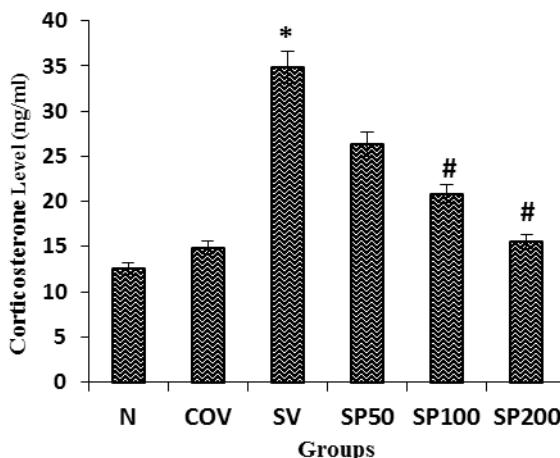
فولیکول‌های بدوی و اولیه به طور معنی‌داری در نوزادان تحت استرس کم‌تر از گروه‌های سالم، کنترل و تحت درمان با عصاره پروپولیس بود. درمان با عصاره هیدروالکلی پروپولیس باعث افزایش تعداد انواع فولیکول‌ها گردید که این افزایش عمدتاً در گروه تحت درمان با دوزهای 100 mg/kg و 200 mg/kg از لحاظ آماری معنی‌دار بود ($p < 0.01$) (جدول ۲ و شکل ۳).

اثر استرس پس از تولد و عصاره پروپولیس بر تعداد فولیکول‌های آترتیک تخدمان. میانگین تعداد فولیکول‌های آترتیک تخدمان به طور معنی‌داری در نوزادان تحت استرس بالاتر از گروه‌های سالم، کنترل و تحت درمان با عصاره پروپولیس بود. درمان با عصاره هیدروالکلی پروپولیس باعث کاهش تعداد فولیکول‌های آترتیک گردید که این کاهش عمدتاً در گروه تحت درمان با دوزهای 100 mg/kg و 200 mg/kg از لحاظ آماری معنی‌دار بود ($p < 0.01$) (جدول ۲ و شکل ۱).

شکل ۲. اثر پروپولیس بر تعداد اووسیت (در 0.22 mm^2 میلیمتر مربع سطح تخدمان) نوزادان موش‌های صحرایی تحت استرس دوری از مادر. داده‌ها به صورت $\text{Mean} \pm \text{SEM}$ ارائه شده است. گروه سالم (N)، گروه کنترل + تزریق سالین (COV)، گروه استرس + تزریق سالین (SV)، گروه استرس + عصاره پروپولیس (SP50) 50 mg/kg ، گروه استرس + عصاره پروپولیس (SP100) 100 mg/kg و گروه استرس + عصاره پروپولیس (SP200) 100 mg/kg . *: اختلاف معنی‌داری در سطح $p < 0.01$ بین گروه‌های سالم، کنترل و استرس، #: اختلاف معنی‌داری در سطح $p < 0.01$ بین گروه‌های پروپولیس 100 mg/kg و 200 mg/kg با گروه استرس، ($n=8$).

اثر استرس پس از تولد و عصاره پروپولیس بر سطح سرمی کورتیکوسترون. سطح سرمی کورتیکوسترون در گروه استرس بسیار بیشتر از گروه‌های سالم و کنترل بود. در نوزادان تحت استرسی که عصاره پروپولیس را با دوزهای 100 mg/kg و 200 mg/kg دریافت کرده بودند سطح کورتیکوسترون کاهش معنی‌داری نشان داد ($p < 0.01$) (شکل ۱).

شکل ۱. اثر پروپولیس بر سطح سرمی کورتیکوسترون (نانوگرم/میلی‌لیتر) نوزادان موش‌های صحرایی تحت استرس دوری از مادر. داده‌ها به صورت $\text{Mean} \pm \text{SEM}$ ارائه شده است. گروه سالم (N)، گروه کنترل + تزریق سالین (COV)، گروه استرس + تزریق سالین (SV)، گروه استرس + عصاره پروپولیس (SP50) 50 mg/kg ، گروه استرس + عصاره پروپولیس (SP100) 100 mg/kg و گروه استرس + عصاره پروپولیس (SP200) 100 mg/kg . *: اختلاف معنی‌داری در سطح $p < 0.01$ بین گروه‌های سالم، کنترل و استرس، #: اختلاف معنی‌داری در سطح $p < 0.01$ بین گروه‌های پروپولیس 100 mg/kg و 200 mg/kg با گروه استرس، ($n=8$).

اثر استرس پس از تولد و عصاره پروپولیس بر تعداد اووسیت. میانگین تعداد اووسیت در گروه تحت استرس به طور معنی‌داری نسبت به گروه‌های سالم، کنترل و تحت درمان با پروپولیس کاهش یافته بود. درمان نوزادان تحت استرس با عصاره پروپولیس به ویژه دوزهای 100 mg/kg و 200 mg/kg به طور معنی‌داری باعث افزایش تعداد اووسیت گردید ($p < 0.01$) (شکل ۲ و ۳).

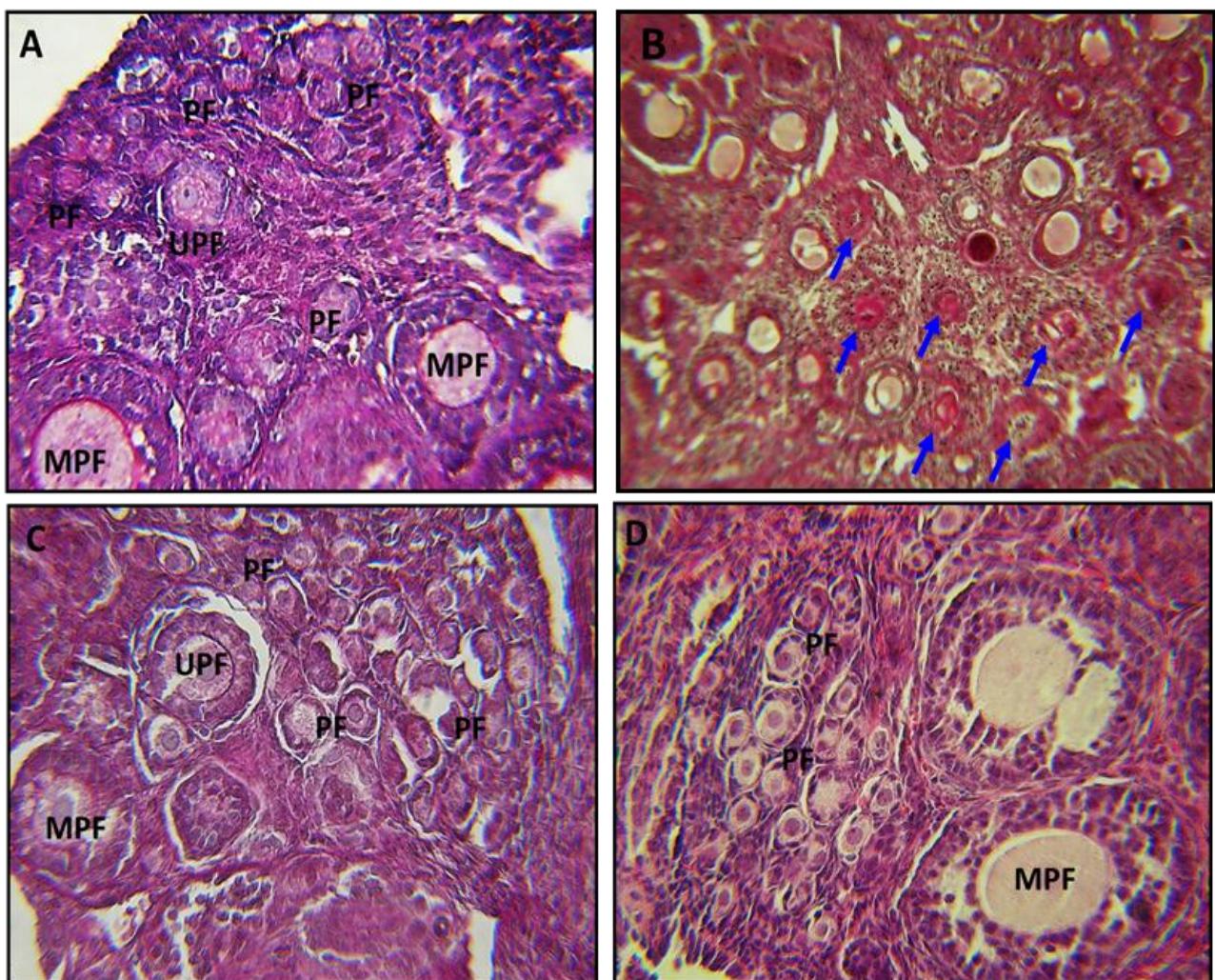
اثر استرس پس از تولد و عصاره پروپولیس بر تعداد فولیکول‌های بدوی و اولیه تخدمان نوزادان. میانگین تعداد

جدول ۲. اثر استرس پس از تولد (استرس دوری از مادر) و عصاره پروپولیس ایرانی بر تعداد انواع فولیکولهای تخدانی، تعداد فولیکولهای آتریک و تعداد اووسیت در واحد سطح تخدان نوزادان موش صحرایی

تعداد اووسیت	فولیکولهای آتریک	فولیکول اولیه	فولیکول بدبوی	متغیرها	
				گروه‌ها	سالمند
#۱۵۳/۲۵±۲۳/۶۲	* ۱۲/۳±۱/۱۲	&۴۰/۵±۲/۹۶	۱۱۹/۷±۷/۰۵		
*۱۶۴/۲۵±۲۶/۱۹	& ۱۱/۲۵±۰/۹۲	&۳۸/۷±۵/۶۷	۱۱۶/۶±۶/۱۵		کنترل+سالین
۷۱/۷۵±۱۶/۴۵	۲۱/۴±۰/۸۶	۱۲±۱/۲۴	۶۷/۲±۴/۳۸		استرس+سالین
۱۱۹/۷۵±۱۶/۶۶	۱۸/۳±۰/۶۷	*۳۱/۸±۴/۹۴	۸۲/۷±۴/۱۸		استرس+پروپولیس ۵۰
#۱۴۰±۲۱/۳۲	# ۱۴/۷۵±۰/۷۴	*۳۳/۱±۳/۱۴	#۱۲۰/۸±۷/۵۲		استرس+پروپولیس ۱۰۰
*۱۶۶/۷۵±۲۵/۵۶	&۱۱/۷۵±۰/۶۴	&۴۲/۶±۱/۲۳	*۱۲۴/۸±۸/۹۷		استرس+پروپولیس ۲۰۰

#: تفاوت بین گروه مورد نظر با گروه استرس در سطح $P<0.05$ معنی دار است. *: تفاوت بین گروه مورد نظر با گروه استرس در سطح $P<0.01$ معنی دار است.

&: تفاوت بین گروه مورد نظر با گروه استرس در سطح $P<0.001$ معنی دار است.

شکل ۳. تصویر میکروسکوب نوری مقطع تخدان نوزادان ۲۱ روزه موش صحرایی در گروه‌های کنترل (A)، استرس (B)، استرس+پروپولیس ۱۰۰ (C) و استرس+پروپولیس ۲۰۰ (D). انواعی از فولیکولهای تخدانی در مقطع تخدان تمامی گروه‌ها قابل مشاهده می‌باشند. کاهش فولیکولهای آتریک در گروه‌های دیگر نسبت به گروه استرس (فلش‌ها) کاملاً مشهود است. (PF) فولیکولهای بدبوی، (UPF) فولیکول اولیه تک لایه، (MPF) فولیکول اولیه چند لایه. بزرگنمایی $\times 400$ ، رنگ آمیزی H&E.

بحث و نتیجه‌گیری

تیمار نوزادان تحت استرس با عصاره هیدرولالکلی پروپولیس باعث جلوگیری از کاهش وزن بدن حیوانات در تمام دوزهای مورد استفاده گردید. هم‌چنین دوزهای mg/kg ۱۰۰ و ۲۰۰ پروپولیس به طور معنی‌داری از کاهش وزن تخدان حیوانات جلوگیری نمود. این اثرات حفاظتی پروپولیس با کاهش سطح کورتیکواسترون همراه بود. یافته‌های قبلی نشان داده‌اند که استرس باعث کاهش گندوتروپین‌ها شده که به عنوان یک فاکتور مهارکننده آپوپیتوز در سلول‌های گرانولوزا به شمار می‌روند. بنابراین القاء آپوپیتوز توسط استرس و متعاقب آن کاهش تعداد سلول‌های گرانولوزا می‌تواند دلیلی بر کاهش وزن تخدان باشد. هم‌چنین در مطالعات دیگر مشخص شده است استرس باعث کاهش میتوز در سلول‌های گرانولوزا و تکا در حین رشد فولیکول‌ها می‌گردد که می‌تواند عامل دیگر کاهش وزن تخدان باشد. مشاهدات مختلف نشان داده است که در موش‌های صحرایی ماده، تخدان بلا فاصله پس از تولد فقط حاوی اووسیت بوده و قادر هر نوع فولیکولی می‌باشد و این بدان معنا است که فرآیند رشد و تکامل فولیکولی در موش‌های صحرایی در زمان پس از تولد رخ می‌دهد [۱۸، ۲۴]. هم‌چنین مشخص شده است که فولیکول‌های بدبوی سه روز پس از تولد تشکیل شده و بلا فاصله پس از طی روند رشد و تمایزی خود، منجر به تشکیل فولیکول‌های اولیه می‌شوند [۲۵]. مطالعات ما نشان داد استرس باعث کاهش فولیکول‌های بدبوی و اولیه می‌شود که یافته‌های بهات و همکاران در سال ۲۰۱۱ فولیکول‌های آترتیک را در تخدان نوزادان تحت استرس به طور معنی‌داری افزایش داد که در راستای گزارشات دیگران می‌باشد [۱۳، ۲۵]. به نظر می‌رسد کاهش فولیکول‌های تخدانی و افزایش فولیکول‌های آترتیک احتمالاً ناشی از اختلال در ترشح گندوتروپین‌ها و استروئیدها (۱۷-بتا استرادیول) به دنبال استرس اکسیداتیو ناشی از شرایط استرس مزم من باشد.

در این مطالعه مشخص شد که استرس جدایی از مادر باعث کاهش وزن نوزادان و تخدان می‌شود و هم‌چنین سطح کورتیکوسترلون سرم خون را افزایش می‌دهد و عصاره هیدرولالکلی پروپولیس از این تغییرات جلوگیری می‌کند. هم‌چنین استرس جدایی از مادر باعث کاهش تعداد انواع فولیکول‌های تخدانی و کاهش تعداد اووسیت گردید و استفاده از عصاره پروپولیس ایرانی از این تغییرات جلوگیری کرده و حتی موجب افزایش تعداد انواع فولیکول‌های تخدانی و تعداد اووسیت گردید. از طرف دیگر یافته‌های ما نشان داد که استرس مزم من دوران نوزادی با تشديد فرآیند آترزی فولیکولی باعث افزایش تعداد فولیکول‌های آترتیک می‌شود و تیمار نوزادان با عصاره پروپولیس از طریق کاهش شدت فرآیند آترزی فولیکولی، باعث کاهش تعداد فولیکول‌های آترتیک گردید. این یافته‌ها نشان می‌دهند که پروپولیس با استفاده از توان بالای آنتی‌اکسیدانی خود، احتمالاً دارای اثرات حفاظتی موثر در برابر تغییرات ساختاری و تکاملی مضر استرس مزم من دوران نوزادی می‌باشد.

افزایش سطح کورتیکوسترلون سرم در موش‌های صحرایی جوان به دلیل جدایی از مادر، نشان‌دهنده یکی از شرایط مهم استرس است [۱۹، ۲۰]. کاهش معنی‌داری در سطح کورتیکوسترلون سرم به دنبال استفاده از عصاره آبی-الکلی پروپولیس ممکن است ناشی از غلظت بالای فلاونوئیدهای آن باشد [۲۱]. Ohno و همکاران در سال ۲۰۰۲ نشان دادند که فلاونوئیدها قادرند به طور معنی‌داری ترشح کورتیزول را در سلول‌های H295R کاهش دهنند و بیان داشتند این عمل ممکن است مربوط به گروه هیدروکسیل در موقعیت ۶ حلقه پیران یا موقعیت ۴ حلقه بنزن فلاونوئیدها باشد [۲۲]. هم‌چنین یافته‌های دیگر حاکی از آن است که در این فلاونون‌ها وجود یک گروه هیدروکسیل یا متیل‌اکسی در موقعیت ۴ حلقه بنزن قادر است تولید کورتیزول را مهار کند. مطالعات دیگر پیشنهاد می‌کنند که پروپولیس می‌تواند از طریق بهبود فعالیت محور HPA باعث کاهش سطح کورتیکوسترلون خون گردد [۲۳].

است یک نقش مهم در شروع فرآیند آپوپتوز فولیکول‌ها داشته باشد. هم‌چنین کاهش میزان گلوتاتیون (به عنوان یک آنتی‌اکسیدان سلولی) باعث تحریک آترزی فولیکولی می‌شود [۲۴، ۲۵]. استفاده از عصاره پروپولیس ایرانی در این مطالعه احتمالاً از طریق کاهش سطح کورتیکوستروئیدها و افزایش تولید استروئیدهای تخدمانی باعث کاهش تولید ROS و به دنبال آن کاهش آپوپتوز سلول‌های گرانولوزا و آترزی فولیکولی شده است.

یافته‌های این مطالعه نشان داد که پروپولیس می‌تواند با استفاده از اثرات آنتی‌اکسیدانی خود که به احتمال قوی ناشی از ترکیباتی مثل فلاونوئیدها و پلی‌فلن‌ها می‌باشد از اثرات مخرب استرس سایکولوژیک دوری از مادر (در دوران نوزادی) جلوگیری کرده و هم‌چنین تغییرات ساختاری و تکاملی در تخدمان نوزادان موش صحرایی را کاهش دهد. بنابراین بر اساس یافته‌های این مطالعه، می‌توان گفت که پروپولیس با داشتن خواص آنتی‌اکسیدان بسیار قوی احتمالاً می‌تواند به عنوان یک ترکیب با پتانسیل حفاظتی و احتمالاً درمانی در برابر آسیب‌های ناشی از استرس مطرح باشد.

تشکر و قدردانی

این مطالعه بخشی از طرحی می‌باشد که بر اساس تفاهم‌نامه شماره ۲۱۱۶ فی مابین دانشگاه علوم پزشکی سمنان و دانشگاه آزاد اسلامی واحد دامغان انجام شده است. بدین‌وسیله از معاونت محترم تحقیقات و فناوری دانشگاه علوم پزشکی سمنان و معاونت پژوهشی دانشگاه آزاد اسلامی دامغان که امکان انجام این تحقیق را فراهم نمودند کمال تشكر و قدردانی را دارد. هم‌چنین از جانب آقای ابوالفضل عموزاده و سرکار خانم مجیدی که در انجام کارهای آزمایشگاهی این طرح نهایت همکاری را داشته‌اند صمیمانه تشکر و قدردانی می‌شود.

در مطالعه حاضر احتمالاً پروپولیس به عنوان یک آنتی‌اکسیدان طبیعی (قدرت آنتی‌اکسیدانی آن چهار برابر ویتامین E) قادر است از تخریب و آترزی فولیکولی جلوگیری نموده و در نهایت از کاهش تعداد فولیکول‌های تخدمان نیز محافظت نماید. یافته‌های قبلی نشان داده‌اند، زمانی که ویتامین E و C به عنوان یک آنتی‌اکسیدان در درمان حیوانات تیمار شده با متی‌داتیون (یک ماده عامل پراکسیداسیون لیبیدی در تخدمان و عامل افزایش فولیکول‌های آتریک) استفاده می‌شود، به‌طور معنی‌داری باعث کاهش تعداد فولیکول‌های آتریک می‌شوند [۲۶].

استرس مزمن با تحریک فعالیت محور هیپوتالاموس-هیپوفیز-آدرنال، تولید و ترشح گنادوتروپین‌های LH و FSH که برای حیات، رشد و تکامل فولیکول‌های تخدمانی و اووسیت لازم و ضروری هستند را کاهش می‌دهد و باعث کاهش کیفیت فولیکول‌های تخدمانی و اووسیت می‌شود [۲۷]. اثر استرس بر روی گناد بزرگسالان ممکن است برگشت‌پذیر باشد اما ممکن است در مراحل اولیه تکامل فولیکولی (در دوران قبل از بلوغ) این اثر غیر قابل برگشت باشد. افزایش و ترشح مزمن هورمون ACTH تکامل فولیکولی و تخمک‌گذاری را مهار می‌کند [۲۸]. بنابراین کاهش در میزان این هورمون‌ها باعث اختلال در فرآیند رشد فولیکولی و بلوغ اووسیت می‌گردد که در نهایت تعداد اووسیت را تحت تاثیر قرار می‌دهد.

استرس به عنوان یکی از عواملی که تغییرات شدیدی در سطح هورمون‌های گلوكورتیکوئیدی (کورتیکواسترون در جوندگان) و استروئیدی ایجاد می‌کند نقش مهمی در افزایش میزان آترزی فولیکولی ایفا می‌کند. با افزایش سطح گلوكورتیکوئیدها در حالت استرس، تشکیل رادیکال‌های آزاد افزایش می‌یابد و به دنبال آن تولید استروئیدهای جنسی کاهش می‌یابد. گونه‌های اکسیژنی فعال (ROS) ممکن است نقش مهمی در بقا و تکامل فولیکول‌های تخدمانی داشته باشند، به طوری که افزایش آن‌ها باعث کاهش سریع و شدید فولیکول‌های بدی در تخدمان می‌شود. ROS هم‌چنین ممکن

منابع

- [15] Kim JG, Jung HS, Kim KJ, Min SS, Yoon BJ. Basal blood corticosterone level is correlated with susceptibility to chronic restraint stress in mice. *Neurosci Lett* 2013; 555: 137-142.
- [16] Peters H. The Development of the mouse ovary from birth to maturity. *Acta Endocrinol* 1969; 62: 98-116.
- [17] Pedersen T, Peters H. Proposal for a classification of oocytes and follicles in the mouse ovary. *J Reprod Fertil* 1968; 17: 555-557.
- [18] Greenwald GS, Roy SK. Follicular development and its control. In the physiology of reproduction. Eds. Knobil, E., and J.D. Neil, Ravan Press, New York. 629-724.
- [19] Carr JA, Norris DO. The adrenal gland. In: Endocrine disruption. Biological basis for health effects in wild life and humans. Oxford university press. USA. 2005; 111-134.
- [20] McGee EA, Hseuh AJ. Initial and cyclic recruitment of ovarian follicles. *Endocr Rev* 2000; 21: 200-214.
- [21] Ohno S, Shinoda S, Toyoshima S, Nakazawa H, Makino T, Nakajin S. Effect of flavonoid phytochemical on cortisol production and on activities of steroidogenic enzyme in human adrenocortical H295R cells. *J Steroid Biochem Mol Biol* 2002; 80: 355-363.
- [22] Li YJ, Xuan HZ, Shou QY, Zhan ZG, Lu X, Hu FL. Therapeutic effects of propolis essential oil on anxiety of restraint-stressed mice. *Hum Exp Toxicol* 2012; 31: 157-165.
- [23] Abdel-Mohsein HS, Mahmoud MA, Mahmoud, UT. Influence of propolis on intestinal microflora of ross broilers exposed to hot environment. *Adv Animal Vet Sci* 2014; 2: 204-211.
- [24] Guigon CJ, Mazaud S, Forest MG, Brailly Tabard S, Coudouel N, Marge S. Unaltered development of the initial follicular waves and normal pubertal onset in female rats after neonatal deletion of the follicular waves. *Endocrinology* 2003; 144: 3651-3662.
- [25] Bhat Manjula S, Yajurvedi HN. Stress induced alterations in pre-pubertal ovarian follicular development in rat. *J Stress Physiol Biochem* 2011; 4: 51-68.
- [26] Guney M, Demirin H, Oral B, Ozguner M, Bayhan G, Altuntas I. Ovarian toxicity in rats caused by methidathion and ameliorating effect of vitamins E and C. *Hum Exp Toxicol* 2007; 26: 491-498.
- [27] Abdullah KH. Effect of stress hormone antagonists on ovarian follicular development in pre-pubertal rat. *J Stress Physiol Biochem* 2012; 8: 82-98.
- [28] Jasprica I, Bojic M, Mornar A, Besic E, Bucan K, Medic-Saric M. Evaluation of antioxidative activity of croatian propolis samples using DPPH[•] and ABTS^{•+} Stable free radical assays. *Molecules* 2007; 12: 1006-1021.
- [1] Relier JP. Influence of maternal stress on fetal behavior and brain development. *Biol Neonate* 2001; 79: 168-171.
- [2] Charil A, Laplante DP, Vaillancourt C, King S. Prenatal stress and brain development. *Brain Res Rev* 2010; 65: 56-79.
- [3] Tilbrook AJ, Turner AI, Clarke IJ. Effects of stress on reproduction in non-rodent mammals: the role of glucocorticoids and sex differences. *Rev Reprod* 2000; 5: 105-113.
- [4] Ochiai T, Ohno S, Soeda S, Tanaka H, Shoyama Y, Shimeno H. Crocine prevent the death of rat pheochromyctoma (pc12) cells by its antioxidant effects stronger than those of alphatocopherol. *Neurosci Lett* 2004; 362: 61-64.
- [5] Wolf OT. HPA axis and memory. *Best Pract Res Clin Endocrinol Metab* 2003; 17: 287-299.
- [6] McGaugh J, Roozendaal B. Role of adrenal stress hormones in forming lasting memories in the brain. *Curr Opin Neurobiol* 2002; 12: 205-210.
- [7] Chatterjee A, Chatterjee R. How stress affects female reproduction: An overview. *Biomed Res* 2009; 20: 79-83.
- [8] Sato H, Takeyuki T, Sumitani K, Tkastu H, Urano S. Glucocorticoid generates ROS to induce oxidative injury in the hippocampus, leading to impairment of cognitive function of rats. *J Clin Biochem Nutr* 2010; 47: 224-232.
- [9] Seven PT, Yilmaz S, Sesdszven I, Kelestemur GT. The effects of propolis in animals exposed oxidative stress: oxidative stress-environmental induction and dietary antioxidants, LushchakVI, InTech 2012; 267-288.
- [10] Khalil ML. Biological activity of bee propolis in health and disease. *Asian Pac J Cancer Prev* 2006; 7: 22-31.
- [11] Arul Selvan K, Prabhu T. Extraction of Propolis from beehives and characterization of its constituents and medicinal properties. *Intern J Adv Eng Technol* 2010; 11: 50-53.
- [12] Bogdanov S. Functional and biological properties of the Bee products. *Bee Product Sci* 2011; 1-12.
- [13] Bhat Manjula S, Yajurvedi HN. Effects of neonatal stress on ovarian follicular reserve and initial follicular waves in rats. *J Adv lab Res Biol* 2011; 2: 175-184.
- [14] Ghassemi L, Zabihi M, Mahdavi R, Seyedmajidi M, Akram S, Motallebnejad M. The effect of ethanolic extract of propolis on radiation-induced mucositis in rats. *Saudi Med J* 2010; 31: 622-626.

Protective effect of hydro-alcoholic extract of Iranian propolis on the structure of neonatal rat ovary following stress

Atefeh Arabameri (Ms.C)¹, Hamidreza Sameni (Ph.D)^{2*}, Ahmadreza Bandegi (Ph.D)³

1 - Dept. of Biology, Faculty of Basic Sciences, Islamic Azad University, Damghan, Iran

2 - Research Center of Nervous System Stem Cells and Dept. of Anatomical Sciences, Faculty of Medicine, Semnan University of Medical Sciences, Semnan, Iran.

3 - Research Center of Physiology, and Research Center of Nervous System Stem Cells and Dept. of Biochemistry, Faculty of Medicine, Semnan University of Medical Sciences, Semnan, Iran

(Received: 20 Feb 2015; Accepted: 7 Dec 2015)

Introduction: Stress has various effects on body systems, including the nervous, endocrine, immune, reproductive and other systems, during neonatal life. The aim of this study was to investigate the effect of hydro-alcoholic extract of propolis on structural and evolutional changes in the neonatal rat ovary following weaning stress.

Materials and Methods: female rats aged 15 days ($n = 48$), weighing 15-20 g, were divided randomly into six groups of eight. Experiments started from the day 15 - 21 after birth. First group (negative control) included 21 days infants without any intervention, the second group (positive control) included infants received (0.1 ml) of saline solution daily and were not weaned all over the experiment, the third group (stress group) included infants who were separated from their mothers only six hours per day. The fourth, fifth and sixth groups of rats received daily weaning stress in addition to 50, 100 and 200 mg/kg of Propolis extract. 24 hours after the last injection, serum corticosterone levels were measured. The ovaries were removed and fixed. Sections prepared (5 micrometer) and stained by the methods of H&E and PAS. Histomorphometry was performed using a light microscope equipped with image analysis software.

Results: Stress increased the newborn blood serum corticosterone levels and decreased the number of ovarian follicles and oocytes and increased the number of atretic ovarian follicles. However, hydro-alcoholic extract of propolis decreased the corticosterone levels in neonatal rat after stress, increased the number of ovarian follicles and oocytes and decreased the number of atretic ovarian follicles in neonatal rat following stress.

Conclusion: This study showed that hydro- alcoholic extract of propolis strongly prevents structural changes in the newborn rat ovaries after stress.

Keywords: Propolis, Stress, Ovary, Corticosterone, Infant, Rats

* Corresponding author. Tel: +98 23 33654218

hrsameni@gmail.com